

Underbilag 5 til Bilag 4.**Nogle Bemærkninger til Forslag til Lov om Ændring i og Tilføjelser til Forsorgsloven.**

ad § 30:

Det synes mærkeligt, at Bestemmelsen henviser let arbejdsmodvillige Personer til Arbejde for Kommunen med Løn, som ikke har Retsvirkninger for paagældende, medens en tilsvarende Bestemmelse ikke haves for de arbejdsvillige. Derved opstaar den Ulighed, at de let arbejdsmodvillige kan faa Arbejde til Løn, som ikke har Retsvirkninger, medens den arbejdsvillige er henvist til Kommunehjælp, som til sin Tid skal tilbagebetales.

Den værdifulde Nydannelse i Paragraffen er imidlertid, at det udtales, at man kan træffe særlige Foranstaltninger over for Personer, som har undladt at udfolde rimelige Bestræbelser for at skaffe sig Arbejde. Denne Gruppe af Personer var man tidligere ude af Stand til at gøre noget ved, idet det forlangtes — ved Fortolkning fra Ministeriet —, at man skulde anvisne en Person Arbejde for at bevise, at han var arbejdsmodvillig, medens Personer, som ikke havde gidet søge Arbejde f. Eks. efter Annoncer i Aviserne, forsørgelsesmæssigt havde samme Retsstilling som den Arbejder, der var arbejdsløs, skønt han havde søgt alle mulige Stillinger.

Det synes mig mere rimeligt, at der var Lovhjemmel for, at alle, som søgte Hjælp hos Kommunen, kunde anvises Arbejde paa de i den nye Bestemmelse anførte Vilkaar (dette kan opnaas, hvis man i Paragraffen efter „Personer“ i Linie 2 indføjede „især Personer“).

ad § 55:

En god, længe savnet Bestemmelse, som vil i de fleste Tilfælde forhindre det mærkelige Forhold, at hver Person i en Familie — ogsaa Børnene — kan have sin retlige Opholdskommune, saaledes at en Kommune kan komme til at udsende lige saa mange Regninger, som der er Personer i Familien.

ad § 60:

Bestemmelsen udvider Muligheden for at skaffe en Person en retlig Opholdskommune fra 6 Maaneder til 7 Maaneder. Dette vil medføre et forøget Antal retlige Opholdskommuner med den dertil fornødne tit omfangsrige Korrespondance og flere Ankesager til Amterne. Det gik efterhaanden helt godt med den gamle 6 Maaneders Regel, saa kun meget vægtige Grunde bør føre til Ændring af den.

ad § 62:

Stk. 2 synes at kunne misforstaas, „samt“ i Linie 3 er ikke en Undtagelse ligesom Hjælp efter Kap. XXI; man skal kunne faa Refusion for de i § 60, Nr. 3, omhandlede Arter af Hjælp *samt* Hjælp til de i § 284 omhandlede Medlemskontingenter, *dog* kan man ikke faa Refusion for Hjælp i Henhold til Kapitel XXI. Ved Gennemlæsningen faar man et andet Indtryk.

ad § 293:

Begrundelsen for den nye Bestemmelse, at visse Kommuner synes at anvende den nugældende Bestemmelse som Hjemmel til at yde et fast Supplement til Arbejdsløshedsunderstøttelsen, som ellers skulde svare til fuld Forsørgelse, er saa vægtig, at det forøgede Arbejde, som den nye Regel medfører, ikke er tilstrækkelig til at argumentere mod Gennemførelse af Bestemmelsen. Blot maa man foretrække, at der findes en Grænse, som Kommunerne kender straks ved Regnskabsaarets Begyndelse. Ifølge den foreslaaede Bestemmelse vil Kommunerne først ved Regnskabsaarets Slutning faa Oplysning om, hvad de har Lov til at anvende.